

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1685/2022
02.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр1 239/21 (2020) од 13.10.2021. године, у седници одржаној 02.03.2022.године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр1 239/21 (2020) од 13.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр1 239/21 (2020) од 13.10.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Прр1 290/20 од 19.03.2021. године, ставом 1. изреке, одбачена је као неблагоприятна тужба тужиоца АА из ... . Ставом 2. изреке, решено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр1 239/21 (2020) од 13.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђено напред наведено решење првостепеног суда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, битних повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Сходно члану 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, а која по оцени Врховног касационог суда потребно је да се разматра

правно питање од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности о посебној ревизији одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда нема услова да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана, нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин одлучивања и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у погледу примене одредаба члана 22. и 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 1. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године („Службени гласник РС“, бр. 38/20), којом је, између осталог, прописано да рокови за подношење тужбе у парничном поступку престају тећи за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године. Како су рокови за подношење тужбе престали да теку за време ванредног стања у периоду од 15.03.2020. године до 06.05.2020. године, то се након укидања ванредног стања и престанка важења Уредбе (06.05.2020. године), рок има продужити за онолико дана за колико рок није истекао (у конкретном случају за 36 дана).

Из тог разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке применом члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2). У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредбе овог закона о ревизији и против пресуде (члан 420. став 6. ЗПП).

Тужбу ради накнаде имовинске штете тужилац је поднео 16.06.2020. године, а вредност предмета спора је 269.902,01 динар.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан

подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена ни на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**